

paa samme Side som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds . . . (Afbrydelse af *Birck*) . . . Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) har ondt ved at høre mig i Ro; jeg vil sige til det ærede Medlem, at i disse Dage er der mange, der spørge: Hvor er det ærede Medlem? Vi have hørt ham saa ofte tidligere, nu er han pludselig forsvunden i Sammensmeltningen. Jeg vil raade det ærede Medlem til ikke at udæske mig, jeg skal nok komme til det ærede Medlem alligevel. Militærforliget har altsaa meget paa. Ved Afbrydelsen tænkte jeg ikke paa, at nogen vilde sælge sig, men jeg tænkte paa dem indenfor Officersstanden, der føle sig som Overklasse, som hørende til de rige og besiddende i Samfundet. Jeg tænker f. Eks. paa det ærede Medlem fra Frederiksværk (*Parkov*). Det er netop en af de Politikere, alle hans personlige vindende Egenskaber ufortalte, som Hørup tænkte paa, da han i Havdrup sagde de bekendte Ord om den Sammenrotning, der trykkede Smaakaarsfolk ned til at betyde ingenting. Det er Sammensmeltningens Politik, det er et Misbrug af Forsvarssagen, som finder Sted fra den Side. Jeg vil haabe, at man indenfor Hæren ikke vil lade disse enkelte, som maatte gøre Politik af Forsvarssagen, alene afgøre, hvorvidt dette Militærforlig kan forsvares fra et sagkyndigt Synspunkt.

Saa vil jeg gøre nogle Bemærkninger om den højterede Forsvarsministers Kvalifikation til at være Medlem af Ministeriet Holstein. Jeg sidder i det Udvalg, som er nedsat angaaende Albertisagen, og sammen med mine Partifæller har jeg indstillet, at Forsvarsministeren skal stilles for en Rigsret. Hvorfor? Fordi jeg mener, at en Mand, der har udvist en saadan Letsindighed som han i sin Egenskab af Finansminister, er uskikket til at være Minister. Hvorvidt Forsvarsministeren har haft noget Kendskab til Albertis Maade at optræde paa eller hans Forbrydelser, skal jeg ikke kunne sige. Jeg tror det ikke. Vi, hvor vi end høre hjemme, anse Forsvarsministeren for at være en hæderlig Mand. Men de, der gennemgaa Forhørsakterne, kunne ikke undgaa at blive klare over, at den Mand, som har siddet som Finansminister, i meget vigtige Øjeblikke i sin Ministertid har savnet Forstaaelse af og Kendskab til de Krav, som maa stilles til en Mand, der indtager en saa overordnet Stilling. Jeg beder blot ærede Medlemmer erindre bl. a. en Oplysning, som den arresterede

Forbryder, den tidligere Justitsminister, fremkom med, nemlig at den daværende Finansminister i Sommermaanederne kun var i København en enkelt Dag om Ugen. Alene denne Oplysning kaster et udmærket Strejfflys, synes jeg, over den Letsindighed, hvormed Statens Vel og Finanser varetoges. Jeg begriber det ikke, men saa let er det vel ikke at styre Danmark, at en Mand, som paa det Tidspunkt indehaver 3 Porteføljer, kan være borte 5—6 Dage af Ugen og komme ind en Gang ved 9-Tiden og gaa op i Ministeriet og være der et Par Timer eller 3 og saa gaa bort og rejse tilbage til He? Gaar det saa let til, forstaar jeg meget bedre den Udnævnelse, der har fundet Sted i disse Dage. Skal der endelig være Tale om at give noget til den afgaaede Trafikminister, som for Resten har været en ret god Minister — jeg synes ikke, han fortjener al den Ros, han har faaet fra anden Side, men han har været en habil Mand, som kunde udvikle sig til at blive noget fortrinligt — Erstatning for det Saar, han har faaet, kunde vi vel for Resten blive enige om, naar Finansloven kommer til Forhandling, at lade opføre 8,000 Kr. paa den som ren og skær Pension til ham foruden de 6,000 Kr., han faar i Ministerpension. (*En Stemme*: Det faar han ikke!) Ikke det? Men lad os blive fri for, at Mænd, som ikke anses for egnede til at beklæde den Slags vigtige Poster, faa dem. Der kan derved sættes meget mere over Styr. Det vilde være en god Forretning for Staten, det er jeg overbevist om, at sætte adskillige paa Pension og saa lade en virkelig kyndig Mand faa den vigtige Bestilling.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til Slut om det Ændringsforslag, vi Socialdemokrater have stillet, og som gaar ud paa, at de Penge, man vil udskrive i ekstraordinær Skat og bevilge til Befæstningsanlæg, i Stedet skulle anvendes til faderløse Børn. Det er et Angreb paa den Reserve, vi skulle bruge til Løsning af de sociale Spørgsmaal. Og Stillingen er jo, at det, man vil lave af Befæstningsanlæg nu ved Militærforliget, efter alles Mening bliver utilfredsstillende i højeste Grad. Der er ingen, der kan bevise, at vi ved Hjælp af det kunne forsvare os. Tværtimod, mangfoldige indenfor Højre, som nu ville stemme for Befæstningen, have erklæret, at den er en Fare for Landet. Ved at vedtage det Ændringsforslag, vi have stillet, ved man i alt Fald, at man hjælper nogle her i Landet. Hvis man vedtager